

FOMENT

DIARI NACIONALISTA REPUBLICÀ

ANY XII

REUS, DIMECRES 28 DE MARÇ 1917

NÚM. 73

Gran Hotel de Londres

HOTEL DE PRIMER ORDRE

Habitacions amb telèfon urbà i interurbà :: Habitacions amb banys, duches i telèfon

Joan Vallés Vallduví

CORREDOR DE COMERÇ COL·LEGIA

Ofereix els seus serveis per a la suscripció
al nou empréstit de MIL MILLIONS Deuda
Amortizable al 5 per 100, lluire de comissió

El nacionalisme i els socialistes

L'Oscar Pérez Solís publica en el congre socialista de Valladolid, «Adelante», el decim article dedicat a estudiar el nacionalisme català. Heu's el aquí:

QUESTIÓNES NACIONALS

El nacionalismo catalán

X

Va hems tenido ocasió de ver que el señor Royo Villanova es hombre que no repara en peligros cuando pretende probar algo que se traduzca en desmiento del nacionalismo catalán. Así, por ejemplo, comentando el libro *Regionalisme y federalismo*, de Durán y Ventosa, afirma muy seriamente que en las bases de Manresa sólo hay como lazo entre el Estado español y Cataluña la unión aduanera y la representación diplomática, y que los catalanistas nos queremos imponer un arancel que les convenga. Esto, en síntesis, lo dijo el señor Royo en su bombéada conferencia ante la Academia de Jurisprudencia, de Madrid.

Se necesita mucho desenfado o mucha ignorancia—en este caso presumo que lo primero—para sostener tamañas inexactitudes. La primera de las famosas bases de Manresa aprobadas en la asamblea que la Unió Catalanista celebró en dicha ciudad catalana el año 1892—fijarse bien, antes de la guerra hispano-yanki, con lo que cae por tierra la afirmación del señor Royo de que el nacionalismo catalán ha nacido en estos últimos años y la muy generalizada de que las aspiraciones catalanistas fueron consecuencia de la pérdida de las colonias, que tan excelentes mercados eran para Cataluña... y para los trigueros castellanos—, en la primera de esas bases, repito, se consigna que estarán a cargo del poder central:

(a) Les relacions internacionals. (b)

L'exèrcit de mar i terra, les obres de

defensa i la ensenyança militar. c) Les relacions econòmiques d'Espanya amb els demes països, i, en sa conseqüència, la fixació dels aranzels i el ram de Duanes. d) La construcció i conservació de carreteres, ferro-carrils, canals i ports que siguin d'interès general. En les d'interès inter-regional podrán posar-se d'accord llíurement les regions interessades, intervenint el poder central no més que en cas de desavinença. Les vies de comunicació d'interès regional serán de exclusiva competència de les regions. Igual criteri se seguirà en els serveis de correus i telègrafs. e) La resolució de totes les qüestions i conflictes inter-regionals. f) La formació del pressupost anual de gastos que en lo que no arriba la renda de Duanes s'hauria de distribuir entre les regions a proporció de la seva riquesa.» Bastante más de lo que dice el señor Royo.

V en cuanto a que los catalanistas pretendan imponernos un arancel proteccionista para sus productos... el señor Royo Villanova no ha leído o ha leído mal o no ha entendido el capítulo VII de la mentida obra de Durán y Ventosa, que es de donde él parece deducir tan equivocada afirmación. Porque en ese capítulo (página 274) se sostiene que opera'l regionalisme, la política duanera dels estats pot arribar desde'l prohibicionisme al lluire-canvi, porque en ocasions pot ser aquest un medi de procurar el major desenrorollo de la producció nacional. Y mas adelante dice: «Segons l'estat de la producció nacional, doncs, convé l'un o l'altre régime duaner. Lo essencial és protegir-la sempre; pero la protecció pot prestar-se en diferents formes, que en quant se refereix a la legislació aranzelaria poden variar des de la prohibició d'entrada de productes estrangers fins al lluire-canvi, passant per la imposició de drets d'importació més o menys crescuts.» Por último afirma el eclecticisme de los regionalistas en cuestiones económicas, que no pueden ser tratadas con arreglo a principios abstractos, generales, independientes de las condiciones de lugar y de tiempo, y concluye con esta importantísima afir-

mación, que merece ser conocida para quienes infundadamente, muy a la ligera, acusan de exclusivismo a los catalanistas, y principalmente a los que no son industriales:

«Es el seu principi—el del catalanismo favorable a considerar *com un tot* la producció nacional, qualsevolga que siguin les indústries que la formin, *tot* que convé desenvolupar i fomentar en alt grau, perseguint com ideals la independència econòmica interior de les nacions, que només pot conseguir-se per un equilibri de totes les branques de la producció, i la major prosperitat econòmica absoluta, per medi de la florida de les seves produccions i del gran desenvolupament del seu comerç. ¿Dónde está el protecció, ni el exclusivismo, ni esa enemiga falsa a los intereses econòmicos de Castilla?» Otro gallo nos cantara si los africanos partidos anticatalanistas hubiesen desarrollado esas orientaciones europeas que Durán y Ventosa ponen en manos del regionalismo catalán!

Las inexactitudes que plagan la conferencia de Royo son innumerables. Todas ellas son indudablemente deliberadas. Todas ellas, según he advertido antes de ahora, tienden a sembrar confusions y equívocos, temores y recelos, dudas y antipatías hacia el regionalismo catalán. ¡Que los demás españoles no se enteren bien! Si se enterasen podrían sentir el deseo de imitar a los catalanes, y entonces adiós caciques, adiós cuneros, adiós política cabileña. Para evitar esta catástrofe hay que mentir al hablar del regionalismo, que será presentado como separatista, aunque Durán y Ventosa, hablando por sus correligionarios, diga, repitiendo un concepto que se halla a cada paso en los textos catalanistas, que diferentes importants regions d'Espanya, Bizkaia, Galicia y Catalunya sobre tot, demanen ayu la seva autonòmia política, però al reclamar que se ls reconegui el dret de governar-se a sí mateixes, no soliciten pas una separació de les demés regions, sino que volen seguir vivint unides ab elles, encara que baix bases diferentes.»

V por eso la obstinació en sostener que antaño, para no desenmascararse pronto como separatistas, no querían hablar de nacionalismo los catalanistas, cuando ya Durán, en 1897, decía en la revista madrileña *La Administración*, a propósito del catalanismo, que la palbra regionalismo no estava bien aplicada, porque únicamente de modo imperfecto podía expressar una doctrina que se funda en la existencia natural de las nacions y se encamina al reconocimiento legal de los derechos inherents a dicha existencia; que lo adequado era hablar del nacionalismo, aunque el nombre de las coses, como dice un escritor anglés, no es más que *smoke and noise*, y lo

Dr. S. GIL VERNET

METGE-CIRURGIÀ DE L'HOSPITAL DE STA. CREU.-EX PREPARADOR ANATÒMIC PER OPOSICIÓ DE LA FACULTAT DE MEDICINA CIRURGIA : Matriu : VIES URINARIES ESPECIALITAT EN LA CURACIÓ DE LES HERNIES

Consulta de 6 a 9
BARCELONA. - Carrer Nou de Sant Francesc, 5, pral. - BARCELONA

Després d'haver anunciat el president de dit gremi, senyor Nadal, que l'conference s'ocuparia de la Llei d'auxili a les indústries noves en lloc de tractar el tema previament senyalat, comença el senyor Sedó manifestant que li era molt grata el poder parlar des de la tribuna del patriòtic casal dels dependents, i advertint que en la seva peroració procuraria fugir de generalitzacions i concretar, puntualitzant tant com li fos possible els extrems del tema que anava a desenvolupar i limitant-se, d'un modo especial, a lo que del mateix afecta a Catalunya.

Entrant ja de ple en materia, digué el senyor Sedó que entre el munt de qüestions suscitades per la conflacció que trasbala al món en l'actualitat mereix esmentar-se el canvi del sentit econòmic dels pobles. Hi ha hagut un veritable ènderrocament de la que's podria nomenar economia clàssica, i des d'ara i en l'esdevenir les nacions lluitarán per a assolir el màxim grau de producció afirmando els principis de l'economia integrada. Ja abans de la guerra, els pobles donava la mida de llur intensitat segons la proporció de lo que's corresponia en la quantitat representativa del comerç d'exportació, comerç que s'examinava i s'escatia per a conéixer l'importància de cada un d'aquells. Significant el comerç exterior els sobrants d'una nació, amb la xifra d'aquests comerços sabia fins a quin punt arribava, en qualsevolga nació, l'intensificació de treball. I mercès al comerç exterior ha pogut realitzar un brillant paper, per exemple, una nació tan petita com Bèlgica.

Será inútil tot problema de distribució i de consum, continúa dient el senyor Sedó—si no's resol abans el del comerç exterior que a Espanya s'ha arranjat amb el protecció que propaganda els homes de la segona meitat de la passada centuria. L'imperi de la doctrina proteccióista imposta l'any 76, consolidada el 92 i refrendada per l'arançel vigent en 1906, ha sigut causa de que a l'esclatar la guerra Espanya es trobés amb una producció industrial de 25 mil milions, i amb una producció agrícola de vora 5.000.

A Espanya, el moviment econòmic ha sortit sempre de la societat i no de l'Estat. I ha nascut, gairebé sempre, a Catalunya. Catalunya s'ha vist precisada a anar a les esferes oficials, lluitant en tots moments contra atavismes incorrectes. Quan s'ha conseguit alguna victòria, no és que l'Estat hagi respond a les propies conviccions i a ineludibles deures, sinó que ha creut otorgar un favor, concedir un benefici de caràcter particular. Però s'ha vist que'l proteccióisme ha quedat consolidat, després de grans batalles al Parlament, quan els governants l'han considerat com una arma o element secundari. Sortosament,

La llei de protecció a les noves indústries

Conferència den Sedó

La segona conferència de la tanda organitzada pel Grèmi de Viatjants i Corredors del benemerit Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria, de Barcelona, la donà davant d'un públic força nombrós, el senador regionalista don Lluís Sedó, home entès com pocs en qüestions econòmiques.

des de l'aranzel de 1906, la nostra actuació econòmica s'ha manifestat en un sentit d'expansió comercial i d'agresivitat. Que hauria passat si a l'esclatar la guerra ens haguéssin trobat, igual que abans de l'any 92, sense producció manufacturera quasi? En els moments presents, les dificultats són grosses; comteu, doncs, quina hauria sigut ara la nostra situació.

L'agricultura pot viure mercès al regisme proteccionista. I sense el apoï proteccionista, prescindint del marge aranzelari, ens havíem vist amb un magne conflicte en la producció del blat. Veieu si és trascendental, la orientació econòmica de l'exportació, que amb ella hauríem pogut salvar les circumstàncies, atesa la xifra dintre la qual oscila el problema de les subsistències. La guerra ens ha mostrat com l'estatisme més desenfrenat ha sigut la única norma per a conservar la normalitat dels països.

La orientació econòmica agresiva i defensiva alhora és la que s'adulta arreu. Responent a aquesta orientació, les corporacions més importants de Catalunya, la Mancomunitat i els nostres parlamentaris criden l'atenció del Govern, demanant organitzacions de crèdit apropiades al moment actual i l'intensificació de les industries. Precisa recomenxar que els homes del banc blau han tingut de rendir-se a l'evidència. Es merít que no cal regatejar. Amb tot, no devem oblidar que a Espanya existeixen moltes lleis que queden després desvirtuades pels reglaments per a la llur aplicació, com ha passat amb les lleis de Sindicats agrícols i de Repoblació fo-

retat. Recomanà, finalment als viatjants, que perseverin en llur activitat i zela, ja que han d'ésser l'element indispensable per a l'exit de les noves empreses. La sèrie d'industries noves que aquí es presenten, signifiquen nova tècnica i el vehicle imprescindible serà el viatjant de comerç que necessitarà ademés de la cultura que ara té, altra nova en relació amb la missió importantíssima que està cridada a cumplir.

Afirmà el senyor Sedó que la llei de protecció a les noves industries és quelcom semblant als pobles que passen de l'obscuritat a l'enllumenat elèctric.

Aquesta llei divideix a les industries entre classes: industries noves, que son les que no existien a Espanya abans de primer de gener de 1914; industries que ja existien però que no produïen lo suficient per a satisfer el consum nacional, que son d'índole molt variat i aquelles altres que teneix superproducció que normalment havien d'exportar els seus productes i que després de la guerra podrien tenir que reduir sa producció.

Entre aquestes cità l'indústria metàl·lica que abans de la guerra exportava molt poc i ara exporta molt.

Citá també entre aquestes l'indústria textil que solament exportava de quatre a sis mil·lions de pessetes i en l'any 1915 arribà a 165 mil·lions de pessetes per raons circumstancials de la guerra i prova d'això és que dintre de l'any 1916 baixa l'exportació de teixits en 50 mil·lions, pujant en canvi a 26 o 28 mil·lions de pessetes lo exportat en el mateix any en filats.

Estudiant el caràcter de la llei digué el senyor Sedó que té el d'una gran generalitat. Després d'anàlitzar lo referent a la protecció a l'indústria navilera, desentranys tot quan guarda relació amb la carbonífera, explicant amb abundància de dades el per què de la protecció a aquesta indústria que pot condir a la seva emancipació econòmica.

Tractà tot seguit de les indústries del ferro i de l'acer i de les agrícoles en tots els aspectes amb que les auxilia la nova llei. D'aquestes darreres, digué el senyor Sedó, que amb la protecció que ara se'ls hi va a dispensar, es pot arribar a l'implantació de noves indústries, que poden donar grans rendiments al país.

Entrant en lo referent a la nacionització del capital, dels negocis i del

personal tècnic que's dediqui a aquestes noves indústries, afirmà que tot això constitueix un gran estímul que ha de produir excel·lents resultats i feu ressaltar la gran importància que té l'autorització establecida en la llei per a fer contractes amb l'Administració pública per períodes de 15 anys, a les indústries metal·laries.

A l'estudiar el que guarda relació amb el préstam que l'Estat pot fer a les noves indústries, recordà el conferenciant que gràcies a la fórmula proposada en el Congrés pel senyor Cambó se solucionaren els obstacles que s'oposaven a la seva aprovació. Aquesta fórmula no era altra que la creació d'un Banc d'Indústries com a organisme intermediari entre l'Estat i l'industrial.

Explicà la finalitat de les garanties de l'interès del 5 per 100 en les noves indústries, opinant que amb tal garantia es facilitarà gravament el seu desenvolupament.

En últim terme, tractà el senyor Sedó de la protecció a les indústries que tenen superproducció, exposant amb tot detall el mètode que per a això s'ha de seguir.

Recomanà, finalment als viatjants, que perseverin en llur activitat i zela, ja que han d'ésser l'element indispensable per a l'exit de les noves empreses. La sèrie d'industries noves que aquí es presenten, signifiquen nova tècnica i el vehicle imprescindible serà el viatjant de comerç que necessitarà ademés de la cultura que ara té, altra nova en relació amb la missió importantíssima que està cridada a cumplir.

Ara vindrà el reglament per a l'aplicació de la llei i lo mateix pot donar eficacia definitiva que acarrear el fracàs absolut. Jo crec que avui és un moment decisiu per a l'història espanyola i per lo tant és gran la responsabilitat que pesa sobre el Govern. Jo desitjaria tributar un entusiasta aplaudiment al Govern, però de moment em tinc de límitar a permaneix a l'expectativa.

Llars aplaudiments coronaren les paraules del distingit conferenciant, de la tasca del qual ne sortí la concorrença forsa complacuda.

L'ASSAMBLEA NACIONAL OBRERA

La reunió de delegats de províncies i del Comitè de la Unió General de Treballadors a la Casa del Poble de Madrid, durà des de les quatre de la tarda fins a dos quarts de deu de la nit.

Al sortir guardaren gran reserva els reunits, però se sapigué que no havien arribat a un acord i que la reunió se suspengué convenient en tornar-se a reunirahir a les deu del matí.

Més tard, interrogats en Besteiro i altres elements dels que formen el Comitè de la Unió General de Treballadors, manifestaren que en la reunió del matí i en la de la tarda, s'havien examinat detingudament els problemes de la crisi de les subsistències i de la crisi del treball.

Estudiaren amb tota classe de dades i antecedents l'actuació dels governs, conservador i liberal, respecte d'aquests dos problemes.

Se llegiren estadístiques sobre els preus de les subsistències en les diferents regions d'Espanya, amb dades sobre la importació i l'exportació dels articles de primera necessitat, i influència que aquest moviment de productes ha pogut ocasionar en el preu de les subsistències.

També es tractà del comerç, realitzat per Espanya amb les dénies nacions

després de la declaració de guerra, i, en resum, de tots els factors que han pogut influir en l'encariment de la vida.

També es discutiren després les mides que ha adoptat el Govern per a intentar resoldre aquest problema, que continua sense resoldre i aguditzant-se cada dia que passa més, com persisteix i s'agudiza també el de la crisi del treball.

Els reunits—deien els representants del Comitè—tornaran a reunir-se dimarts a les deu del matí, per a veure si acaben la seva labor i adopten acords definitius.

I efectivament, ahir, mitja hora més tard de la anunciada tornaren a reunir-se els delegats obrers, continuant la discussió dels assumptes de que començaren a tractar el dia anterior.

Aquesta reunió acabà a dos quarts de dues de la tarda, i aleshores els senyors Besteiro, Largo Caballero i Barrío digueren als periodistes que havien arribat a un acord.

Els acords que s'han pres—digueren—serán secrets fins que s'aprovi el manifest que's dirigirà al país. El manifest es redactarà a les sis de la tarda, fent-se públic aquest després del miting que se celebrarà a la nit.

Polítiques

REUNIÓ DE LES JOVENTUTS NACIONALISTES

A l'estatge de l'Associació Catalana d'Estudiants tingué lloc l'anunciada reunió de Joventuts Nacionalistes, per a tractar de la posició que ha de prendre Catalunya davant la futura Conferència de la Pau. Els assistents eren en gran nombre, havent-hi gairebé representació de totes les Joventuts. Aquestes foren les següents:

Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria; Joventut Nacionalista Republicana; Joventut Republicana Nacionalista del Bloc; Joventut Catalanista de Barcelona; J. C. La Tralla; J. C. La Coronela; J. Autonomista del Districte VI; Associació Cultural Catalanista de Lleida «Mestre Olaguer»; J. Catalanista; J. Federal Nacionalista.

El senyor Rodés i Arenys, president de l'Associació Catalana d'Estudiants, exposà l'objecte de la reunió, ponderant la necessitat d'una gran campanya d'affirmació nacionalista en tots els indrets de Catalunya que assenyali a la consciència europea l'aspiració clara i terminant dels catalans a que el problema capdal de la seva Nacionalitat sigui discutit i resolt en la Conferència de la Pau que posa terme a la granlluita.

La proposta fou rebuda amb gran entusiasme per tots els reunits, pronunciant paraules encoratjadores els senyors Puig i Esteve, qui oferí la col·laboració absoluta del Centre Autonomista de Dependents; Rogent, Martí Esteve, Corominas, Baró, Godó, Fernández, Puig i altres.

Es nomenà una comissió executiva, composta per les següents entitats:

Centre Autonomista de Dependents, Joventut Nacionalista de la Lliga, Joventut del Bloc, Joventut Nacionalista Republicana, Associació Catalana d'Estudiants, i una de les Joventuts adherides a la Unió Catalanista.

A l'acabar, tots els reunits donaren la enhorabona als membres de l'Associació Catalana d'Estudiants, per la felic iniciativa tinguda, la qual donarà gran impuls a la gran manifestació de tots els

citadans de Catalunya, afirmando solemnement la seva personalitat nacional.

EN HONOR DEN ROVIRA i VIRGILI

La publicació de l'admirable llibre de En Rovira i Virgili «El Nacionalismo Catalán», ha determinat entre bon número de devots de l'il·lustre publicista el desig d'obsequiar-lo per aquesta obra seva capdal, plena de rica esperitualitat catalanesca i de tan ben articulada com abundant documentació.

S'està organitzant un banquet que tindrà lloc molt aviat. Entre els iniciadors, de totes les branques del nacionalisme, es compten els senyors Carner (Josep), Lluís Massot, Carles Soldevila, J. Puig i Ferrater, Antoni López i Jaume Bofill i Matas.

LA GUERRA

UNA BATALLA A FRANÇA

A jutjar per les notícies que de les operacions que's desenrotllen a França es reben, els anglofrancesos han lograt fixar importants forces dels exèrcits alemanys en retirada, i una verdadera batalla que no té ja el caràcter d'encontres entre retaguardies i destacaments avençats sembla s'està llurant en la línia Cambrai-Sant Quintí-Laon.

No creiem que sigui aquest el límit del retrocés acordat en el plan germànic ni sisquera que aital batalla es lliuri per que voluntàriament la hagin presentat els alemanys. Mes se deu a que els anglofrancesos han embestit més de lo que convé a un exèrcit en retirada.

La ocupació massa prematura dels centres ferroviaris de Cambrai i Sant Quintí hauríen sigut un greu perill per al desenrotll de la retirada, i per a evitar-ho, els alemanys s'han vist obligats, sens dubte, a reforçar aqueixos llocs i defensar-los tot el temps possible per a la normal execució del plan.

No obstant, els anglesos han entrat a Roisel, tallant així el ferrocarril Cambrai-Sant Quintí, i això, pot ésser també la demostració de que els alemanys no han tingut intenció de posar terme a sa retirada, mantenint-se en aquella línia.

Davant la forma en què's realitza la retirada dels alemanys a França, el Govern ha decidit redactar una enèrgica nota, dirigida a les potències neutrals, que serà entregada a la major brevetat pels representants de França als països en que estan acreditats.

El document és anàleg al que's comunicà l'any últim als neutrals amb motiu de les deportacions en massa dels habitants pacífics de Lila, Roubaix i Tourcoing.

Constituït el Govern de la República per les destruccions sistemàtiques d'objectes i edificis i les devastacions de tota mena, impossible d'expliar ni en atenció a fins militars exposa suscitant als pobles a quins se dirigeix els procediments a que apelen les tropes alemanyes que evacuen el territori francés, i rera el relat es consigna la protesta de França per aital conducta.

Se creu que la nota causarà gran sensació.

En els altres fronts no han ocorregut aconseixements d'importància.

Comunicuen de Londres que per informes de bon origen, procedents dels Estats Units, se reb l'impressió de que

la declaració de guerra dels Estats Units a Alemanya és qüestió de dies. Sembla que tan sols se troba retrassada per la necessitat de que la sancioni el Parlament, que, com és sapigut, està convocat per al dia 2 d'abril.

D'Amsterdam comuniquen que, segons notícies de Berlin, el ministre de la Xina ha notificat al Govern imperial la ruptura de relacions diplomàtiques entre el seu país i Alemanya.

Secció Oficial

Alcaldia Constitucional de Reus

Aquesta Alcaldia ha senyalat el proper dia 28 de l'actual, de les 16 a les 20 hores, per a rebre en aquest Casal Consistorial les informacions de testimonis en els expedients d'excepció legal del servei en files alegada pels següents minyons del reemplac de 1914:

N.º 86	Domingo Vall Rebull
89	Joan Musté Voltas
92	Joaquim Sagalà Guiu
93	Jaume Castellou Gil
97	Jaume Queralt Jové
99	Joan Manresa Vallespinós
102	Sebastià Agramunt Zamora
108	Francisco Raíter Millán
126	Joan Solé Ossó
131	Tomás Pamies Domingo
146	Josep M. Sugrañes Salvadó
150	Francesc Recasens Mercadé
166	Policarpi Domenech Llurba
169	Salvador Pamies Basora
181	Francisco X. Vidal Fargas
186	Jaume Tombas Barrut
199	Francisco Tondó Sanchez
207	Pau Solana Crusat
210	Andreu Sanjuán Vidal
208	Marian Vernis Bertrán
212	Joan Marcíllach Ferré
227	Josep Biarnés Salvat
236	Ignasi Puigrivón Marcó
230	Joan García Prats
69	Bonaventura Pellisé Prunera

Lo que es fa públic per si qualsevol interessa en dit reemplac vol exercitar el dret que li concedeix l'article 149 del reglament d'offerir contrainformacions en dits expedients.

Reus 26 de març de 1917.—L'alcalde, Manuel Sardà.

Aquesta Alcaldia ha senyalat el proper dia 28 de l'actual, de les 16 a les 20 hores, per a rebre en les Cases Consistorials les informacions de testimonis en els expedients d'excepció legal del servei en files al-legendes pels següents minyons del reemplac de 1915:

N.º 13	Josep A. Bieto Martínez

Lo que's fa públic per si qualsevol interessa en dit reemplac vol exercitar el dret que li concedeix l'article 149 del Reglament d'offerir contrainformacions en dits expedients.

Reus 26 de març de 1917.—L'alcalde, Manuel Sardà.

Registre Civil

EL CAS MÉS SENZILL DE TOS;

el refredat més simple; qualsevol lleugera inflamació, més que afeccions transitories constitueixen un perill serio i constant. La TISIS, BRONQUITIS CRÒNICA, l'ASMA, etc., són ben sovint el resultat de catarros mal cuidats. Les

Pastilles Serra

compostes de balsàmics, antissèptics i espectorants que tenen la facultat d'aliviar i curar tota mena de TOS i enfermetats de les vies respiratories són el remei millor que pot recomanar-se en la seguretat d'obtenir promptes i satisfactoris resultats.

Calma la tos ràpidament, estova el pit, descarrega els pulmons i fan desaparéixer tot seguint la fatiga que oprimeix i dificulta la respiració.

ES VENEN A DOS RALS CAPSA.

FARMACIA SERRA**Nova lámpara estrangera****Lámpara Nitrógen****Dispot 1/2 Watt**

Gran potència lluminosa : Consum veritat : Duració sens rival

DEMANEU-LA A TOTS ELS BONS ESTABLIMENTS

D'ELECTRICITAT i A VOSTRES ELECTRICISTES

Concessionari i depositari per a Espanya i Portugal:

Plutarc Texidó. - Carme, 35. - Barcelona

Per a demandes, dirigir-se a la tenda de material elèctric,
CARME, n.º 35 (prop de les Rambles).—BARCELONA

Representant en
aquesta província **JOSEP BALDRICH** Carrer Sant Esteve,
2, 2.º, 1.º - REUS

((Bar Americano))

Arraval de Robuster, núm. 26

ES EL BAR PREDILECTE
DEL PÚBLIC

CAFÉ PAMPA
EL MÉS AGRADABLE I DIGESTIU

LICORS DE TOTES CLASSES

ESMERAT SERVEI

MAGÍ SOLER
REUS

LITINOIDES SERRA

Primer sal litínic fabricada a Espanya per a la obtenció de

riquíssima aigua de taula

Exigiu sempre el nom Litinoides Serra sobre fons blau i tindreu la garantia de que la bossa és llegfima, essent l'únic veritable remei per a prevenir i curar malalties de l'estòmac, fetge, ronyons, mal de pedra, etc. Proporcionen una aigua pura, fresca, carbònica, deliciosa de gust.

Es venen en capses de 12 paquets a 1 pesseta; de 50 paquets a 3'65 pessetes; de 100 paquets a 7 pessetes;
UN PAQUET SOLT: 10 CÉNTIMS.

EL RECONSTITUENT MILLOR

és aquell que basant-se en teories científiques admeses universalment proporciona a l'organisme empobrit un immediat alivi i la reparació progressiva de les forces perdudes. La

Enofosforina Serra

agradable al paladar com la més fina de les begudes, té una acció vivificant tal que pot dir-se que **REFÀ** el cos rendit per l'anèmia; remineralitza la matèria gris, aclareix la ment i retorna el bon humor.

Es indispensable per a totes aquelles persones convalescents de llargues malalties, per a combatre la vellesa prematura, enfortir al débil i vigoritzar a l'impotent.

- Arraval de Santa
Agna, número 80

REUS**DROGUERÍA**

de H. MARINÉ

Plaça de Prim REUS

DECORACIÓ-MOBLES

J. MONTAGUT

Carrer de la Presó, 4 REUS

DISPONIBLE

Claudi Borrás

DENTISTA

Plaça Constitució, 13 REUS

La Violeta

Fàbrica de gorres de Joan Rius

Galanes, 13 REUS

TINTORERÍA de
MANUEL CIBIACH

Se renta i tenyeix tota
classe de roba. — S'utilitza el planxat elèctric.

Galanes, 7 REUS

Dr. Pere Barrufet

CONSULTA DE 3 a 5

SANT JOAN, 10, 1.º REUS

DISPONIBLE

NON PLUS ULTRA

Trajes a preus inverossímils

La casa millor assortida en trajes per a nens

Portal de Jesús, 1.—REUS

DISPONIBLE

Venda d'Espardenyes

DE TOTES CLASSES

Manuel Parisi

Carrer Jesús, 1.—REUS

Sabateria de Pere Roig

BARATURA I SOLIDESMA

ARRAVAL STA. AGNA, 28 REUS

JOAN PUJOL

RECADER

EL MÉCANIC DE REUS A BARCELONA

ARRAVAL ALT DE JESÚS REUS

Sabó CARAGOL

El millor per a rentar roba

50 CÉNTIMS PASTILLA

DIPÒSIT: Antiga Casa Coder.

Plaça de la Constitució, 16.

VENDA:

MAGÍ MARTÍ, Llovera, 41.

MANUEL VIDAL, plaça de la Sang, 32.

ANTON PORQUERAS, Font, 1.

DANIEL BARRULL, Estrella, 2.

SEBASTIÀ PAMIÉS, Sol, 13.

ANGEL OFICIAL, plaça del Rei.

PERE MARTÍ, Raseta de Sales, 12.

JOAQUÍN LLORENS, Plaça Castell.

Extens assortit en mosaic hidràulic

PREUS ECONÒMICS

Camí de Riudoms REUS

L'Hidràulica Reusense

de EMILI AULES

Extens assortit en mosaic hidràulic

PREUS ECONÒMICS

Camí de Riudoms REUS

Casa PUJOL

TRAJOS DE LLANA

DES DE 25 PESSETES

Monterols, 37 REUS

DISPONIBLE

Esteve Massagué

COMISSIÓ-REPRESENTACIÓNS

SANT LORENÇ, 8, 3.º REUS

DISPONIBLE